

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 3771/2025
05.12.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Радославе Мађаров, Драгане Бољевић, Бранислава Босиљковића и Зорице Булајић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Горан Стошић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Душан Митић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 3358/2024 од 09.10.2024. године, у седници одржаној 05.12.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 3358/2024 од 09.10.2024. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 3358/2024 од 09.10.2024. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 3358/2024 од 09.10.2024. године, одбијена је жалба туженог и потврђена пресуда Основног суда у Врању П 1468/20 од 23.05.2024. године, у ставу првом изреке, у делу којим је обавезан тужени да тужиоцу на име накнаде штете на санацији теретане и унутрашњих радова исплати 236.376,00 динара. Првостепена пресуда је укинута у преосталом делу става првог изреке, којим је обавезан тужени да тужиоцу накнади штету проузроковану радовима које је тужени изводио на стамбено-пословној згради за формирање кровне конструкције и нужних трошкова изградње кровне конструкције у износу од 570.816,00 динара и у делу одлуке о трошковима поступка и у том делу предмет враћен првостепеном суду на поновно суђење.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права, с тим што је предложио да се ревизија сматра изузетно дозвољеном, на основу члана 404. Закона о парничном поступку.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије, на основу члана 404. став 2. ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11... 10/23), Врховни суд је оценио да нема места одлучивању о ревизији као изузетно дозвољеној на основу одредбе става 1. тог члана, с

обзиром да не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса, правних питања у интересу равноправности грађана, уједначавањем судске праксе или новим тумачењем права.

Правноснажном пресудом одлучено је захтеву који се односи на накнаду материјалне штете проузроковане извођењем радова туженог на делу објекта тужиоца, применом члана 154. Закона о облигационим односима. О овом праву тужиоца судови су одлучили уз примену материјалног права које је у складу са правним схватањем израженим кроз одлуке Врховног суда, у којима је одлучивано о истоветним захтевима тужилаца, са истим или сличним чињеничним стањем и правним основом, због чега не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права.

Због наведених разлога одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије применом члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Према одредби члана 403. став 3. ЗПП ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради накнаде штете поднета је 14.08.2020. године, а преиначена 26.12.2023. године. Вредност предмета спора побијаног дела је 236.376,00 динара што на дан преиначења тужбе представља износ од 2.017 евра (1 евро=117,1679 динара).

Како се у конкретном случају ради о имовинско-правном спору у коме вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан преиначења тужбе, Врховни суд је нашао да ревизија туженог није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Весна Субић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**